

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

שיחת השבוע

יש חדש

לימודי המקדש

הנגו מזכירים את קריאת הרבי מליובאוויטש להוסיף בימים האלה בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש - בתורה שבכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל פרק מ"ג), בתורה שבעל-פה (מסכת מידות) ובהלכה (הלכות בית הבחירה לרמב"ם). על-ידי לימוד זה נזכה שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאלו הם עוסקים בבניין הבית".

ועידת המחנכים ה"ז

בימים שני-רביעי, י"א-י"ג במנחם-אב, תתכנס במלון ניר עציון הוועידה השנתית ה-27 של המחנכים, שמארגן המרכז החינוכי-חסידי שעליד צעירי חב"ד. הרב נפתלי רוט, מנהל הוועידה, אומר כי השנה תעמוד במרכזה סוגיית המשמעת וייחודו מושבים להיערכות לשנת ה'תשע"ה. לפרטים: 02-5000770.

נסיעה לציונים

לקראת ח"י באלול, יום הולדת הבעש"ט ובעל התניא, מתארגנת נסיעה לציונים באוקראינה ולעוד ציוני צדיקים. בשבת פרשת תבוא ישבתו במז'בוז', בסמיכות לאוהל הבעש"ט. טל' 02-5410100.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
8:12	8:54	7:58	7:50
9:20	10:04	8:55	8:52

פרקי אבות: פרק 1

322 בתי חב"ד לשיירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072-2770100 • פקס' 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה והפצה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

ציפייה למקדש, ציפייה לגאולה

בית המקדש השלישי עתיד להיות מרכז הקדושה והאמונה של האנושות כולה. לכן "ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים"

טיפות תודעת המקדש. אמן המקדש מיכאל אוסניס בהרצאה באשדוד

להראות את עצמו לפני האלוקים, כך בא לראות "את פני ה' אלוקיך" - לראות את פני השכינה.

המשנה מתארת את עשרת הניסים שהיו מתחוללים בתדירות בבית המקדש. כל עולה לרגל היה רואה את חוקי הטבע משתנים. הוא לא היה נזקק לאמונה כדי להכיר בכך - הדברים היו גלויים לעיניו. הכול היו רואים את השכינה האלוקית שורה בבית המקדש, וממנו הייתה האורה יוצאת לכל העולם כולו. אנו מצפים ומייחלים לבניין המקדש, מפני שאז "ותחזינה עינינו" בשובו של הקב"ה לציון.

להתפלל ולהאמין

בית המקדש השלישי עתיד להיות בדרגה עליונה לאין שיעור. וכך אומר הנביא: "כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים". אפילו אומות העולם יכירו בחשיבותו ובמרכזיותו, ולכן בית המקדש יהיה מרכז הקדושה והאמונה של האנושות כולה.

חשוב לקדם את תודעת המקדש. להבין את מקומו במארג השלם של החיים היהודיים. ללמוד את סוגיות המקדש, הלכותיו וסדרי העבודה בו. להרבות תפילה לבנינו ולשיבת השכינה לציון. ולהאמין שאכן נזכה לבניין בית המקדש השלישי ולגאולה השלמה "במהרה בימינו".

וב קרבים ובאים ימי בין המצרים, שבהם אנו אבלים על חר רבן בית המקדש. אך למעשה הכמיהה לבניין המקדש מלווה אותנו בכל יום ויום. מבט חטוף בלוח השנה היהודי ובסידור התפילה מבהיר מיד את מרכזיותו של בית המקדש בהווה היהודית. שלוש פעמים ביום, בסיום תפילות העמידה, אנו מור סיפים ומבקשים: "שייבנה בית המקדש במהרה בימינו". גם ליל הסדר מסתיים בקריאה "לשנה הבאה בירושלים", והכוונה היא, שבשנה הבאה נעשה את הפסח בבית המקדש בירושלים.

בניין בית המקדש הוא תמצית משאלותיו של העם היהודי לדורותיו. הכמיהה לבניינו ממקדת את הציפייה לבניינה המחודש של האומה היהודית ושיבתה למקומה הראוי לה, ועמה השכינה החוזרת לשכון בישראל.

מקום ההתגלות

מרכזיותו של בית המקדש נובעת בראש ובראשונה מהמצוות הרבות הקשורות בו. בהעדר בית המקדש חיי התורה והמצוות שלנו חלקיים מאוד וחסרים. מקובל לדבר על תרי"ג מצוות, אבל את רוב המצוות אפשר לקיים רק כאשר בית המקדש קיים.

היהדות איננה תפילין ושבט בלבד, אלא גם קרבן התמיד וקטורת הסמים, לחם הפנים ומנורת המאור. על כל אלה אנחנו יכולים עכשיו ללמוד ולחלום בלבד. אולם התורה היא תורת חיים, הצריכה להיות מיושמת בתוך המציאות, ולכן אנחנו מחכים ומצפים להתממשותה המלאה, בבניין המקדש.

בית המקדש הוא גם המקום שבו שוכן הקב"ה ומתגלה לעמו. אחת ממצוות התורה היא העלייה לרגל - "לראות את פני ה' אלוקיך שלוש פעמים בשנה". אומרים חז"ל: "כשם שבא לראות, כך בא לראות". כלומר, כשם שיהודי בא למקדש כדי

רחמי ה' על בלעם הרשע

בחלום, ועתה ראה את המלאך בהקיץ ובעיני הגשמיות.

לא להתייחס מיהודי

מכאן עלינו ללמוד כמה גדולים רחמיו של הקב"ה על בריותיו. אפילו על בלעם הרשע, שהיה שונא ישראל ואכן נענש על חטאיו, חס הקב"ה וחיפש דרכים רבות להצילו. בתחילה חסם המלאך את האתון שלוש פעמים, לאחר מכן פתחה זו את פיה, וכשכל זה לא הועיל – התגלה המלאך לבלעם.

ואם בלעם כך, הרי כשמדובר ביהודי – על אחת כמה וכמה שצריך לנהוג בו רחמים ולא לצאת ידי חובה במעשה אחד למענו. ואם יאמר אדם: מדוע עליי להתאמץ כל-כך בעבור יהודי אחר, והלוא יכולת השפעתו עליו זמנית וחולפת? מלמדנו הקב"ה שבכל מצב יש לעשות הכול מתוך מידת הרחמים, ובוודאי תגרום הפעולה שתתגלה מהותו הפנימית של אותו יהודי והוא יתקן את דרכיו.

(שיחות קודש תשל"ג, כרך ב, עמ' 288)

אמרת השבוע

למעלה מתענית

רבי דוד מלוב נהג מפעם לפעם לקבל עליו תענית משבת לשבת. פעם אחת, ביום שישי, כאשר כבר כמעט השלים את תעניתו, בא אליו אורח ומסר לו דרישת שלום מרבי אלעזר, בנו של רבי אלימלך מליזנסק.

כיבד רבי דוד את האורח בעוגת דבש ומשקה, אך האורח סירב לגעת בכיבוד, ואמר שקיבל מרביותו שאין לאכול בבית זר עד שהמארח יאכל תחילה.

לא היסס רבי דוד, בירך על העוגה ועל המשקה וטעם מהם, וכך שבר את תעניתו. אחר-כך אמר: "תענית משבת לשבת היא עניין גדול, אבל מתן תחושה נוחה לאורח עולה עליה".

פתגם חסידי

"הכוהנים צריכים ללמוד את הלכות המקדש, כדי שידעו לעשות את עבודתם כשיבוא המשיח. והחסידים – הם צריכים לרקוד, כדי שיוכלו לשמוח בביאת המשיח" (רבי חנוך-גד מפליץ)

המלאך היה אפוא מלאך של רחמים, שביקש להציל את בלעם הרשע מלחטוא.

כדי להציל את בלעם מלחטוא הקב"ה עושה אפילו נס נדיר של "ויפתח ה' את פי האתון". מידת הרחמים של הקב"ה אין-סופית, והוא עושה הכול כדי להציל את האדם מן החטא.

איתותים בהדרגה

אך עדיין צריך להבין: הלוא הקב"ה ידע שבסופו של דבר פתיחת פי האתון לא תועיל ויהיה צורך ב"ויגל ה' את עיני בלעם" – שיראה במו עיניו את המלאך. אם כן, לשם מה לפתוח את פי האתון?

אלא שהקב"ה נוהג עם בני-האדם על-פי טבעם, בהדרגתיות. תחילה הוא מאותת להם לשוב בתשובה ברמיזה קלה, ואם אין הם קולטים את המסר – הרמזים נעשים עבים יותר. כך עם בלעם: תחילה פתח ה' את פי האתון, ואף שזה נס גדול מאוד, אין הוא מגיע לרמת ההתגלות האלוקית שחווה בלעם כאשר ראה בעצמו את המלאך. עד עתה חווה מראות נבואה רק בלילה,

רשתנו מספרת על הנס שנעשה לאתונו של בלעם, כשרכב עליה בדרכו לקלל את בני ישראל. תחילה ראתה האתון את מלאך ה' חוסם את דרכה ונלחצה אל הקיר. אחר-כך עמדה על מקומה. בלעם הכה אותה שלוש פעמים, ואז פתחה את פיה ודיברה אליו. בשלב הבא נפקחו עיניו של בלעם ואף הוא ראה את המלאך ודיבר עמו.

מתעוררת כאן השאלה מדוע חולל הקב"ה נס גדול כל-כך של פתיחת פי האתון, בשעה שלאחר מכן ראה בלעם עצמו את המלאך. לכאורה זה נס מיותר שלא היה בו צורך, והלוא הקב"ה אינו מחולל ניסים לשווא.

רחמים אין-סופיים

התשובה טמונה בפסוק קודם: "וַיִּתְּצֵב מִלְאָךְ ה' בְּדֶרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ". רש"י מפרש: "לשטן לו – מלאך של רחמים היה, והיה רוצה למנעו מלחטוא, שלא יחטא ויאבד". העובדה שהמלאך מכונה "מלאך הויה" מעידה שהוא היה מלאך של רחמים, שכן שם הויה מציין את מידת הרחמים.

מן המעיין

נבואת בלעם | מאת הרב אליעזר ברוד

ליקויים בקצה

"אפס קצהו תראה וכולו לא תראה" (במדבר כג,ג). כאשר אתה מוצא חסרונות בישראל, אין זה אלא ב"קצהו", ביחידים, ולא בכלל ישראל.

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

גאווה וגסות רוח

"וירם מואג מלכו" (במדבר כג,ז). מפרש רשב"ם: "כל מלכי עמלק נקראים אגג". אגג' מלשון גג מורה על הגבהה והתנשאות. לכן כל מלכי עמלק נקראו כך, שכן קליפת עמלק היא גסות הרוח וגאווה, "יודע את ריבונו ומכוון למרוד בו".

(רבי לוי-יצחק שניאורסון)

ה' עמו

"לא הביט אוון ביעקב... ה' אלוקיו עמו" (במדבר כג,כא). "לא הביט אוון ביעקב", מפני שגם כשיהודי חוטא, "ה' אלוקיו עמו" – אף אז הנקודה האלוקית נמצאת עמו ובקרבו.

(רבי ישראל מרוז'ין)

הכוח להפוך

"לא הביט אוון ביעקב" – מפני שגם הנפש הבהמית מתהפכת לטוב. הכוח לכך הוא מזה ש"ה' אלוקיו עמו" – נשמתו של כל יהודי היא חלק אלוה ממעל ממש, ולכן בכוחה של הנשמה

להפוך את הנפש הבהמית לטוב ולקדושה.

(שיחות קודש)

התחבולות לא יועילו

"כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל" (במדבר כג,כג). לעולם לא יוכל איש לכלות את עם ישראל. כל התחבולות, כל "נחש" וכל "קסם", לא יועילו.

(רבי יצחק מוולוז'ין)

אין לאומות שליטה

"כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו" (במדבר כד,ט). "כרע שכב" – גם כשבני ישראל שרויים בשנת הגלות, הם "כארי וכלביא" – חזקים וגיבורים, שכן שליטת האומות אינה אמיתית. אולם אין בכוחם של ישראל לגאול את עצמם, אלא "מי יקימנו" – הקב"ה יגאלם. כפי שנאמר (תהילים יד) "מי ייתן מציון ישועת ישראל".

(לקוטי שיחות)

באחרית הימים

"אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים" (במדבר כד,יד). "באחרית הימים", בימים האחרונים שלפני ביאת הגואל, ירצו ויתאמצו לעשות את "העם הזה", את עם ישראל, ל"עמך", דומה בדרכו ובמידותיו לאומות העולם.

(רבי בונם מפשיסחה)

מעגל שנסגר

יום שישי בעיר אולינובסק שעל גדת הוולגה ברוסיה. בבית משפחת מרוזוב, שליחי חב"ד בעיר, ההכנות לשבת בעיצומן. הרב יוסף יצחק, רבה של העיר, נעדר מביתו. רעייתו, שרה, חככה בדעתה כיצד לערוך את שולחן השבת בהיעדרו, והחליטה להזמין לסעודה כמה נשים.

בעודה תוהה אל מי לפנות, ניגשה אליה נטשה, עוזרת הבית הלא-יהודייה, ושאלה דבר'מה. באותו רגע הבריקה מחשבה במוחה: היא תזמין את נטשה. נכון, אין היא יהודייה, אך יש לה כמה חברות - שתיים מהן יהודיות. אם תזמין את נטשה ואת חברותיה, ודאי ישמחו לבוא, וכך יזכו להדליק נרות שבת ולהשתתף בסעודת שבת כהלכתה.

נטשה שמחה על ההזמנה, ולקראת שעת הדלקת הנרות נשמעו דפיקות על הדלת. נטשה ועמה שלוש נשים נכנסו פנימה. שתיים מהן היו חברותיה היהודיות והשלישית לא-יהודייה, רימא שמה.

בהגיע השעה הדליקו הנשים היהודיות נרות, ואילו רימא הביטה סביבה בארשת מתוחה, בוחנת את הנעשה בחשדנות.

הרבנית מרוזוב קשרה עם האורחות שיחת היכרות. רימא כמעט לא פצתה את פיה. ופתאום פלטה בשקט: "אתן יודעות, אימי הייתה יהודייה!".

ההלם היה גדול. "זאת אומרת שאת יהודייה? איך ייתכן?", התקיפו אותה חברותיה במטח שאלות.

רימא נשמה עמוקות והחלה לספר:

"אני ילידת אודסה שבאוקראינה. הייתי בת בכורה מבין חמישה ילדים. תמיד חשתי שאימי מפלה אותי לרעה לעומת אחי ואחותיי. אפילו בזמן הארוחות הייתי האחרונה לקבל את מנת המזון. לעיתים נאלצתי להסתפק בשאריות. הייתי מועמדת אחרונה להשתתף בטיוולים ובאירועים.

"לא הבנתי מדוע אימי מתנהגת כך כלפיי. הגעתי למסקנה שאימי פשוט אינה אוהבת אותי. כשגדלתי החמיר המצב. רוב עבודות הבית הוטלו עליי. נאלצתי לנקות, לכבס, ולהשגיח על הילדים. נהפכתי למשרתת. מעולם לא החזירו לי אהבה.

"יום אחד כל זה התפרץ. פניתי אל אבי בכי ושאלתי מדוע אימא אינה אוהבת אותי. אבא ניסה להרגיע

אותי: 'את הגדולה מכולן, לכן נדרש ממך יותר', אך בתוכי ידעתי שאין זו האמת. לא העזתי לחקור יותר. בגרתי, נישאתי ונפרדתי מבית הוריי".

רימא לגמה מכוס המים והוסיפה לספר:

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

המשיח כדוד המלך

אחד המקומות במקרא שיש בהם רמזים ברורים על הגאולה השלמה על-ידי המלך המשיח הוא נבואת בלעם. את החלק הזה בלעם פותח בהכרזה: "לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים", ולאחר מכן הוא מתנבא על התקופה העתידית.

הרמב"ם (הלכות מלכים פרק יא, הלכה א) מציין נבואה זו כמקור מפורש בתורה לאמונה במשיח: "אף בפרשת בלעם... ניבא בשני המשיחים, במשיח הראשון שהוא דוד... ובמשיח האחרון שעומד מבניו... 'אראנו ולא עתה' - זה דוד; 'אשרונו ולא קרוב' - זה מלך המשיח", והרמב"ם מוסיף ומפרט את חלקי נבואת בלעם הנוגעים לדוד המלך ולמשיח.

כידוע, הרמב"ם הוא ספר הלכה, שעניינה להורות לנו מה לעשות. אין זה מעניינו לדרוש דרשות על פסוקי התורה. אף-על-פי-כן הרמב"ם מביא כאן מדרש ארוך המפרש את נבואת בלעם. מכאן שיש לעניין זה היבט הלכתי ולא רק של דרש וכיוצא בזה.

תפקיד המשיח

בפתח הפרק העוסק בעניין המשיח הרמב"ם קובע את החובה להאמין במשיח ולחכות לבואו. המשך דבריו הוא פירוט האמונה בביאת המשיח. כלומר, הרמב"ם מפרט בזה מה כוללת האמונה בביאת המשיח ובאיזה סוג של משיח עלינו להאמין (ראה בכל זה לקוטי שיחות כרך ח, עמ' 271; ספר השיחות תשמ"ח כרך ב, עמ' 529).

הרמב"ם קובע כי המשיח יחזיר את מלכות דוד לממשלתה, יבנה את בית המקדש, יקבץ את נידחי ישראל ויחזיר את משפטי התורה לכמות שהיו בזמן בית המקדש. זאת מהותו של המשיח - הוא מחזיר את השלמות בתורה ובמצוותיה שנפגמה בשל הגלות.

על-פי זה יובן מדוע הרמב"ם מביא את כל הראיות מפרשת בלעם, המדברת "בשני המשיחים" (דוד והמשיח): ההקבלה הרצופה לדוד המלך מחזקת את מעמדו של המשיח כמי שמביא שלמות בתורה ובמצוותיה. דוד יצר את התנאים להשגת שלמות בתורה ובמצוות. הוא היה מלך על כל ישראל; הוא סיים את כיבוש הארץ ואת המלחמות מול אויבי ישראל; והוא שהחל בהכנות לבניית בית המקדש.

כזה יהיה גם המשיח: הוא יחזיר את מלכות דוד, יבנה את בית המקדש ויקבץ את נידחי ישראל, דבר שיאפשר את חזרת כל משפטי התורה ואת יכולתו של עם ישראל לקיים את התורה במלוא שלמותה.

השוואה הנכונה

עדיין אפשר לשאול: אם מדובר על מושגי ישראל, השוואה המתבקשת היא למשה רבנו, שעליו נאמר: "הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון". למה הרמב"ם משווה את המשיח לדוד? מכאן שדווקא השוואה זו מבטאת את מהותו ועניינו של המשיח.

הסבר הדבר נעוץ ביסוד גדול שהרמב"ם מדיגיש: "אל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים ומחדש דברים בעולם". מה כן? - "המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות בית דוד ליושנה, לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נידחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם". כלומר, עיקר עניינו של המשיח הוא להחזיר את מלכות בית דוד ולהביא שלמות (שאיננה כיום) בכל ענייני התורה והמצוות. הוא יאפשר לעם ישראל לשוב ולחיות חיים יהודיים מלאים ושלמים, כפי שהיה הדבר בימי דוד המלך.

מלכות דוד מסמלת שלמות בחיי התורה והמצוות. תפקידו של המלך המשיח (לפחות בתקופה הראשונה לבואו) הוא להחזיר שלמות זו. הוא יבנה את בית המקדש ויאפשר לכל עם ישראל לחיות חיים יהודיים מלאים. זאת רמז בלעם בנבואתו, ולזה אנו מצפים ומתפללים לה' בכל יום ויום.

את הדלת שכן רצונו לגלות לי סוד.

"אבא פתח ואמר: 'אני רוצה שתדע מי את'. חלפה בי צמרמורת. אבי סיפר שבשנת תרצ"ג (1933) התחתן עם אישה יהודייה, שהוריה עבדו בתאטרון של אודסה. הוא עצמו שימש סוכן של המשטרה החשאית.

"כמה שנים אחר-כך פרצה מלחמת העולם השנייה. הגרמנים כבשו את העיר. אשתו היהודייה של אבי שמעה שהגרמנים מרכזים את כל היהודים, ומיהרה לתאטרון כדי לברר מה שלום הוריה. כשהגיעה לשם התחוויר לה כי אחרה. שניהם נלקחו.

"היא פרצה בכי, והתמוטטה על רצפת התאטרון. הלחץ גרם לה צירי לידה, ובטרם הספיקו להבהילה לבית היולדות - ילדה שם, בתאטרון, את בתה. אבי הוזעק למקום, אך מצא שם רק את התינוקת. אשתו נעלמה ואין הוא יודע מה עלה בגורלה. הוא משער שנתפסה בידי הנאצים.

"אבי לא היה יכול לגדל את התינוקת לבדו, והעביר אותה לבית יתומים. כשנישא מחדש, לקח אותה לביתו, מתוך תקווה שאשתו החדשה תעניק לה יחס מסור ואוהב.

"אבי סיים את סיפורו: 'התינוקת הזאת היא את. לצערי הרב אשתי השנייה לא העניקה לך יחס הוגן, ואני מבקש את סליחתך'.

"כעבור זמן קצר אבי נפטר. הגילוי המרעיש לא הרפה ממני. בהזדמנות הראשונה נסעתי לאודסה, ומיד חיפשתי את התאטרון. כשאתרתי את המבנה העתיק נכנסתי פנימה. התיישבתי על ספסל ופרצתי בכי נסער. אישה מבוגרת ניגשה לשאל מה מעיק עליי. סיפרתי לה כל מה שסיפר אבי על ערש דוויי.

"לפתע הבחנתי שידיה רועדות. 'אני לא מאמינה', אמרה, והביטה בי בתדהמה, 'זו את! את התינוקת!'. כעבור רגע הוסיפה: 'אני הייתי המיילדת שלך!'. המעגל נסגר. סיפורו של אבא התברר כאמת לאמיתה.

"חלפו שלושים שנה", הוסיפה רימא לספר. "כל השנים נצרתי את הסיפור עמוק בליבי. ידעתי שאני יהודייה, אך לא הייתה לזה שום משמעות בעיניי".

הרבנית מרוזוב התעשתה ראשונה. "עד עכשיו!", הכריזה. לראשונה בחייה, בהיותה בת שבעים ושש, השתתפה רימא בסעודת שבת.

בשבוע שלאחר מכן זכתה לקבל שי - זוג פמוטות נאים, נרות ולוח שנה יהודי. אט-אט, בצעדים קטנים ובטוחים, שבה עוד נשמה יהודייה אל חיק עמה.

בית מקדש על גגלים

בעברה חמורה. לא ידעתי איך זה נפל עליי. אחרי יומיים במעצר הודיעו לי החוקרים כי טעו בזהות החשוד ושחררו אותי".

ממשרתי המקדש

לוי הודה לבורא עולם על שחרורו. "היו מקרים שאנשים ישבו בכלא עשרים שנה, ורק אז התברר שזו הייתה טעות. יכולתי לשבת שנים בכלא", הוא אומר. "אחרי השחרור החלטתי לפרסם את בית המקדש בדרך מקורית, על גג רכבי". ולמה בית המקדש דווקא? הוא משיב: "נזדמן לי לבקר במתחם מלון 'הולילנד' בירושלים. שם מוצג דגם בית המקדש השני. המראה ריגש אותי בעוצמה בלתי-ניתנת לתיאור. אני לוי, ממשרתי המקדש, וחשתי תחושה פנימית מאוד".

אהרון החל לבנות את הדגם, שלב אחר שלב. "הקב"ה העניק לכל אדם כישרון מיוחד, והרגשתי שאני קיבלתי כישרון לבנות את הדגם הזה", הוא מסביר ומסרב להרחיב בפרטי הבנייה. "מה זה חשוב?", הוא מצטנע.

מכון הרישוי מתנכל

מלאכת בניית דגם בית המקדש השני על גג רכב האספנות שברשותו ארכה כמה שנים, אבל הוא לא עצר, וקישט את צידי הרכב

כשרכב הפיג'ו 404 משנות השבעים חולף ברחובות אילת, תנועת התיירים נעצרת. זה אחר זה התיירים שולפים את המצלמות ומתעדים את הרכב מכל הזוויות.

בכל צד ברכב האספנות החריג הזה יש מה לצלם, אבל הפריט המעניין מכול ממוקם על הגג: דגם מושקע במיוחד של בית המקדש השני. תמונות של הרכב פורסמו בעבר בבימות תקשורתיות רבות בעולם, אלא שהכול תהו: מי האמן המוכשר והאלמוני?

מעצר שווא

כשניסינו לברר אצל תושבי אילת את זהות האמן, נתקלנו בתשובה: אנחנו רואים אותו הרבה, אך אין לנו מושג היכן הוא. כעבור כמה שעות הצלחנו לאתרו, בסיוע ידי המערכת. שמו של האיש אהרון לוי, יהודי חביב שעלה מצרפת ומתגורר באילת כבר ארבעים שנה. את פרנסתו הוא מוצא בצילום. לוי מוכר היטב בקרב בעלי החנויות בעיר, הרואים בו וברכבו חלק בלתי-נפרד מנוף העיר.

איך הגיע בית המקדש אל גג רכבך? "כולם שואלים אותי את השאלה הזאת", הוא משיב בחיוך. "לפני כחמש-עשרה שנה, בשעה שהלכתי עם בני לבית הכנסת, נעצרתי בידי שוטרים. בחקירה התברר לי שאני חשוד

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

בר-מצווה בתענית נדחית

שאלה: האם נער המגיע השנה למצוות ביום ראשון י"ח בתמוז חייב להתענות בצום זה?

תשובה: נחלקו הפוסקים אם התענית הנדחית היא בבחינת 'תשלומין' לשבת, שאי אפשר לקבוע בה תענית, ואז, מכיוון שהנער עדיין היה קטן בשבת, לכן הוא פטור ממנה ביום ראשון; או שמא בתחילת התקנה, כשקבעו הנביאים תענית זו, התקינו שאם יחול התאריך בשבת תיקבע התענית ליום ראשון שלאחריו, ואז אינו מדין 'תשלומין' (וכדברי הרשב"א בתשעה באב שחל בשבת, שחז"ל עקרוהו לגמרי מהתשיעי וקבעוהו בעשירי לחודש, ולכן אמרו ש"מעלה על שולחנו כסעודת שלמה בשעתו"); ואם כן הנער חייב להתענות ככל מי שהוא מעל גיל מצוות.

לנסוע עם בית המקדש. רכבו של לוי

בפריטים ייחודיים: חיפוי עץ במקום צבע, מגן דוד במקום סמל הרכב, לוחות הברית על מכסה המנוע, ואת מכסה תא המטען מפאר תבליט של חומות העיר העתיקה ועליו אותיות עץ המרכיבות את המילה 'ירושלים'.

"אני נוסע ברחובות העיר", מספר לוי, "וכולם עומדים ומצלמים". כשיש לו זמן, הוא עוצר ומשוחח עם התיירים המסוקרנים. "כולם מגיבים בהתלהבות". אבל בעת האחרונה הוא מודאג - צלצלו אליו ממכון הרישוי ותבעו ממנו לפרק את יצירות הפאר. "אני נוסע כך כבר יותר מעשר שנים ותקוותי להמשיך", הוא מסיים.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

